

REG. NO. M. 2997.

ஆசிரியர் :  
யாழ்ப்பாணம்  
தென்கோவை.  
ச. கந்தைய பிள்ளை  
தமிழ்ப் பண்டிதர்,  
சிலோன்.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ.—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.



VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

தனிப்பிரதி அரை 1

LE RÉDACTEUR  
TENKOVAI  
S. CANDIAH PILLAI.  
Tamil Pandit  
Jaffna  
CEYLON.

# வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—  
RUE D'AMBALATADOU AYER  
MADAM, No. 2,  
Pondichery.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே  
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.  
குறள்.

காரியாலயம் :—  
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,  
நெம்பர் 2,  
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ னுல் சித்திரை மீ ககூ உ (2—5—35)

NO. 23.

திருவாய் மொழி.

மாயனென்னெஞ்சினுள்ளான் மற்றும்யவர்க்குமதுவே  
காயமும்சீவனும்தானே காலுமெரியுமவனே  
சேயனணியன்யவர்க்கும் சிந்தைக்கும்கோசரமல்லன்  
தூயன் துயக்கன்மயக்க னென்னுடைத்தோளிணையானே.

நாவினுள்ளின் றுமலரும் ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம்  
ஆவியுமாக்கையும்தானே அழிப்போடளிப்பவன் தானே  
பூவியல்நால்தடந்தோளன் போருபடையாழிசங்கேந்தும்  
காவின்மேனிக்கமலக் கண்ணனென் கண்ணினுளானே.

கமலக்கண்ணனென் கண்ணினுள்ளான் காண்பன்வன் கண்களாலே  
அமலங்களாகவிழிக்கும் ஐம்புலனுமவன் மூர்த்தி  
கமலத்தயன்நம்பிதன்னைக் கண்ணுதலானோம்தோற்றி  
அமலத்தேய்வத்தோ லேகடாக்கியென்றெற்றியுளானே.



திருவருள் துணை.



காலமுண் டாகவே காத்தல்செய்  
துய்மின் கருதரிய  
ஞாலமுண் டானோடு நான்முகன்  
வானவர் நண்ணரிய  
ஆலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப்  
பிரான்றன் அடியவர்க்கு  
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்  
றன்வந்து முந்தும்னே.

[தீர்வாசகம்]

## வித்தகம்

புதுவை

புவ (ஸ்) சித்திரை மீ 19 உ

### உடையது விளம்பேல்.

ஒளவையார் அருளிய ஆத்தி  
குடி என்னும் சூத்திரக்  
கொத்துள் ஒன்றாகிய இவ் அமுத  
வாக்கியம் லௌகீகத்திற்கும் பார  
மார்த்திகத்திற்கும் ஒப்பியதாகின்றது.  
இதன் பொருள் இருவகை நிலைக்கும்  
ஒப்பியவாறு ஒரு சிறிது கூறப்படும்.

உன்னிடம் உள்ளதைப் பிறர் அறி  
யும் படி சொல்லாதே என உலகிய  
லுக்கு ஒப்பிய பொருள் கூறப்படுகின்

றது. தன்னிடம் உள்ளதை — தனது  
நிலைமையை—ஏழைமையை—தெய்வ  
உபாசனை — மந்திரம் — தந்திரம்  
முதலியவற்றை அநாவசியமாகப்  
பிறர்க்குக் கூறுதல் தீதாகும் என்பர்.

### கொன்றைவேந்தன்.

“தோழனோடும் ஏழைமைபேசேல்”

என எமது பாட்டியார் அருளியதும்  
அறிக. உலகியலில் மார்திரிகர், வைத்  
தியர், வியாபாரிகள் முதலாயினோர்  
தமது தொழிலுக்குரிய இரகசியங்  
களைப் பிறர்க்குக் கூறமாட்டார். மனச்  
சோர்வினாற்றான் பிறவாறு தான்  
உடையது விளம்புதலால் மனச் சங்  
கடம் காரிய சித்தியின்மை முதலாக  
உளவாகும் ஏதப்பாடு பலவாகும்.  
ஒருவன் உடையது விளம்புதலால்  
பிறர் அவனை வஞ்சித்தற்கும் தீமை  
புரிதற்கும் ஏதுவாகும். தனவந்தர் ஒரு  
வருடன் வழிப் பிரயாணம் செய்த  
மூடனொருவன் அவ்வழியே சென்ற  
திருடர்களுக்குத் தன் இடுப்பில் ஐந்து  
பணம் முடிந்து வைத்திருப்பதாகக்  
கூறிய போது அதனைப் பறி முதலாக்  
கிய அத் திருடர் பின்னும், அம்  
மூடன் மூலமாகவே, மறைவிடத்து  
ஒதுங்கிய அத்தனவந்தர் பணத்தை  
யும் பறிமுதலாக்கிச் சென்றதாக ஒரு  
உபகதை கூறப்படுகின்றது. இது  
போலவே தங்கள் நிலைமையையும்  
ஆற்றலையும் அறியாமையால் பிறர்க்குக்  
கூறிக் கேடடைந்தார் பலர். தெய்வீக  
ரகவியங்களையும் அவற்றிற்குரிய  
அதுட்டானங்களையும் பிறர்க்குக் கூறு  
தல்தகாது. நம்பிக்கை இல்லாதவர்க்கு  
—பக்குவம் இல்லாதவர்க்குத் தெய்  
வீக ரகவியங்களைக் கூறுதலால் வரும்  
ஏதப்பாடு பலவாகும். அறிவுடையோர்  
தாம் தொடங்கும் கருமங்களையும்  
செய்யும் தொழில்களையும் அவற்றின்  
பயனையும் அத்தகைய பயனால் மாத்  
திரம் பிறர் அறியும் படி செய்வாரே  
யன்றி அவற்றைப் பிறர் அறியும்படி  
முன்னாக வெளிப்படுத்தமாட்டார்.

குறள்.

கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை  
[இடைக்கொட்கின்  
என்ற விழுமந் தரும்.

(ஊ 67-ம் அதி. வினத்திட்பம் செ. 3.)

என்றார் நமது பொய்யில் புலவரும்.

ஒருவன் செய்யும் கருமத்தை இறுதி  
யில் அதன் பேற்றினால் புலப்படச்  
செய்வதே ஆண்மையாகும். அன்றி  
ஆரம்பத்திலும் இடையிலும் புலப்ப  
டும்படி செய்வானாயின் அம்முயற்சி  
அவனுக்குத் தீராத துன்பத்தை  
விளைக்கும் என்பது இதன் பொருளா  
கும். இடை எனவே முதலும் கூறப்  
பட்டது. உடையது விளம்பாமையா  
கிய செறிவுடையமையே — பொறை  
யுடையமையே நிறை உடையமையும் ஆம்.

“நிறைஎனப்பவேதுமறை பிறர் அறி  
[யாமை”

என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. (தொல்  
காப்பியம்—பொருளியல் — பொருள்  
15) நிறையுடையவரே மதிவைராக்கிய  
மாகிய வினைத் திட்பம் உடையவரும்  
ஆவர். நிறை இல்லாதவரே—நிறைமை  
அறியாதவரே அசுத்த நிறையின்  
ஆதிக்கம் அமையப் பெற்ற கயவராவர்.  
இவரே உடையது விளம்பி உழலுப  
வரும் ஆவர். அசுத்த நிறை என்றால்  
என்னை? அதுதான் நிறையின்றி இருப்  
பது; விஷமம் என்னும் ஏற்றம் இறக்  
கம் அமைந்து இருப்பது. நிறை  
யுடையமையே அமல நிறை எனப்படு  
வது என்க. அசுத்த நிறை உடைய  
வரே கயவர் என்க.

குறள்.

அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட  
மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான்.

(ஊ 108-ம் அதி. கயமை செ. 6)

எனக் கயவர் நீர்மை வரை யறுத்து  
உரைத்தார் நமது பொய்யில் புலவர்.  
மறை பிறர்க்கு உய்த்து உரைப்பதன்  
காரணம் நிறை இன்மையே என்க.



## நாலடியார்.

“ஆற்றுந்துணையுழிவினையுள்ளடக்கி  
ணக்கமுரையார்உணர்வுடையார்.....”

என்னும் ஆன்றோர் வாக்கும் உடையது விளம்பா நிறையுடைமையையே நன்று வலியுறுத்துகின்றது.

ஒருவன் உடையது விளம்பாது விடிகதல் — உள்ளது கூறுது விடுதல் வாய்மையைக் கைக்கொண்டு ஒழுக்காகக் குற்றத்தின் பாலதாமன்றோ எனின், தனக்கும் பிறர்க்கும் எவ்வாற்றானும் அவை தீமை பயப்பன ஆயினன்றே குற்றத்தின் பாற்படும் என்பது. மற்று, வாய்மை எனப்படுவது யாது? எனின், அதுதான் எவர்க்கும் எவ்வாற்றானும் தீமை பயவாத சொற்களைச் சொல்லுதலை என்று கூறப்படும். யாவர்க்கும் மிக்க நன்மை பயக்கும் இடத்துத் திரோதான முறை தழுவி இல்லன கூறுதல் குற்றமாகாது. மிக்க தீமை பயப்பனவாயின் உள்ளன கூறுதலும் குற்றமே ஆம் என்க. இது பற்றியன்றே,

## குறள்.

வாய்மை எனப்படுவ தியாதெனின்  
[யாதொன்றும்  
தீமை யிலாத சொல்லல்.

எனவும்

பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரை  
[தீர்ந்த  
நன்மை பயக்கு மெனின்.

(ஊ 30-ம் ஆதி. வாய்மை செ, 2)

எனவும் பணித்தருளிநார் நமது பொய்யில் புலவர் என்க. அறிஞர் பலர் எவ்வாற்றானும் பிறர்க்குத் தீமை பயவாதனவும் மிக்க நன்மை பயப்பனவுமாகிய பொய்ம்மையான சாட்டுக்களைத் திரோதானமாகக் கூறி அரிய பெரிய கருமங்களை உஞற்றியதும்— உஞற்றுவதும் ஈற்றில் அவை மிக்க நன்மையாய் முடிவதும் உலகியலிலும் உள்ளனவே ஆம். தந்தை தாயார் முதலிய குரவரும் பிறரும் தம் தம்

சிறுக்கும் சீடர்க்கும் அவர் மகிழ்த் தக்கவாறு பொய்ம்மையான சாட்டுக்கள் கூறி அவரை நன்னெறிக் கண் உய்ப்பதும் கண் கூடு. சீற்றத்தால் மிக்க வைரியாயினான் ஒருவன் மற்றொருவனைக் கொல்லப் புகுங்கால், அக்கொலைக்கு ஆட்பட நிற்பான் அச்சத்தால் ஓரிடத்து ஒளித்து இருந்துழி, அது கண்ட பிறன் ஒருவன் அவனைத் தான் கண்டிலன் எனப் பொய்ம்மை உரைத்து அக்கொலை பாதகம் உஞற்ற வந்தானே விலக்கினாயின், அவன் கூற்றுப் பொய்ம்மை ஆகாது வாய்மையே ஆம். என்னை? அவன் கூற்று அக்கொலை பாதகத்தை விலக்கி அவ் இருவர்க்கும் மிக்க நன்மையையே அளிக்கின்றமையால் என்க. இவ்வாறு வாய்மை இடத்தவாய் வரும் பொய்ம்மை உரைகள் பல. வாய் + மை = வாயின் தன்மை—வாக்கைப் பற்றியது. உள் + மை = உள்ளத்தைப் பற்றியது. எவ்வாற்றானும் பிறர்க்கு நன்மை பயக்கும் வார்த்தைகளே வாயினால் கூறத்தகுவன—வாய்மை என அறிதற்பாற்று. மேலும் விரிப்பிற் பெருகும். இவ்வாற்றால் “உடையது விளம்பேல்” என்னும் ஓளவை திருவாக்கின் உலகியலுக்கு ஒப்பிய பொருள் ஒரு சிறிது கூரப்பட்டது.

இஃதே உண்மை நிலைக்கும் ஒக்கும். சற்குருநாதனாகிய எம் பெருமானும் தன்னை அடைந்த பக்குவ சீவர்களுக்கு வினைப் பயனை அநுபவிக்கச் செய்து இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் வருவித்து அவரைப் புனிதராக்கு முகத்தால், அவர் அடையப்போகும் துன்பங்களை முதலிற் கூறுது, “அஞ்சேல்! திருவருட்கருணை விரைவில் வழங்கப்படும்” என்பது போல இனிய சாட்டுக்கள் பல கூறி, மதி வைராக்கியத்திற்குன்றாதவாறு, திரோதானமாய் நின்று, அவரை ஊக்கி வருவதும் உண்மையே ஆம். பின் வரும் பிரமாணங்களும் இவ் உண்மையை நன்று புலப்படுத்துவனவாகும்.

## திருவாசகம்.

காணுமாறு காணே னுன்னை யந்நாட் கண்  
[டேனும்

பர்ணைபேசி யென்றன்னைப் படுத்த

[நென்ன் பரத்தோதி

ஆணை பெண்ணை யாரமுதே யத்தா

[செத்தே போயினென்

எண்ணில்லா நாயினே நென்கொண்

[டெழுகே னெம்மானே.

(ஊதிருச்சதகம்-ஆனந்தபரவசம் செ. 84)

அடியே னல்ல லெல்லாழன் அக்லவான்

[டா யென்றிந்தேன்

கொடியே ரிடையான் கூருவெங் கோவே

[யாவா வென்றருளிச்

செடிசே ருடலைச் சிதையாத தெத்துக்

[கெலகன் சிவ்லோகா

உடையாய் கூவிப் பணிகொள்ளா தொறுத்

[தா வொன்றும் போதுமே.

(ஊ குழைத்தபத்து செ. 2.)

ஒன்றும் போதா நாயேனை உய்யக்

[கொண்ட நின்கருணை

இன்றே இன்றிப் போயித் தீநாதான்

[ஏழைபங்கா எங்கோவே

குன்றே அனைய குற்றங்கள் குணமா மெண்

றே நீகொண்டால்

என்றான் கெட்ட திரங்கிடா யெண்

டோண் முக்க னெம்மானே.”

(ஊ ஊ செ. 3)

“.....  
பெரியோ ரெருவன் கண்டுகொன்னென்றுன்

பெய்கழ லடிகாட்டிப்

பிரியே நென்றென் றருளிய அருளும்

பொய்யோ எங்கள் பெருமானே.”

(ஊ எண்ணப் பதிகம் செ. 2)

உண்மை நிலை கண்ட பெரியாரும் உடையதை—உண்மையை வெளிப்படையாக விளம்பினால்லர்; பக்குவிகள் உணர்ந்து உய்யும் பொருட்மே உலக மாக்கள் நிலைமை நோக்கியும் கழ்பனைகள் மூலமாகவே மறைபொருளாகக் கூறினர். உண்மையை உள்ளவாறு வெளிப்படையாக விளம்புதலால் உலக மாக்கள் பயனடையமாட்டார்; பக்குவக் குறைவால் விபரீதமாய் உணர்ந்து



கேடடைதல் கூடும். ஆதலால் உலகியல் நோக்கி திரோதானமாகவே— மறை பொருளாகவே யாவற்றையும் கூறினர் தத்துவப் பெரியார் என்க. எம்பெருமானும் உலகமாக்களுக்கு திரோதானமாயே நிற்கின்றான்; பொய்யர்க்கு அவர்கள் கர்மம் காரணமாக பொய்யரையே நடிக்கின்றான். அவன் செயல் எல்லாம் ஈற்றில் நன்மை பயப்பனவாயே முடிக்கின்றன. திரோதானமாய் நிற்பதும் காரணணிய மிகுதியே ஆம்.

“இமையளவுமுபகாரமல்லால்வேறென்ற நியக்காரிர்க்குணக்கலாயிருந்தனன்றே”

என்றனர் அறிஞர் பெருந்தகைபாகிய தாயுமானவர். (ஷையார் பாடல் ஆகாரபுவனம் சிதம்பர ரகலிபம் செ. 5) தத்துவப் பெரியாராகிய மெய்யடியார் நீர்மையும் இதுவே ஆம்.

‘கண்டவர் விண்டிலர் விண்டவர் கண்டிலர்’

என்னும் பழமொழியும் உண்டு அல்லவா?

**முத்துத்தாண்டவர் பாடல்.**

“கண்டவர் விண்டிலரே—அநுதினம்  
[—விண்டவர்கண்டிலரே  
கண்டவர் விண்டிலர் விண்டவர் கண்டிலர்  
அண்டரண்டங்கடந்தா திசோ திபாதம்.”

(ஷை கீர்த்தனம் 16)

இவற்றின் பொருள் என்ன? உண்மையை மறை பொருளாகக் கூறிய தத்துவப் பெரியாரெல்லாம் உண்மையைக் காணாதவரா? எனின், சிறிது கூறுதாம்:—

சீவன் முத்தி நிலை பூரணப்பட்ட ஆரியர் இலக்கணம் திருவாசகம் திருப்படையாட்சியில் அழகாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

**திருவாசகம்.**

“கண்கள் இரண்டும் அவன்கழல் கண்டு  
[களிப்பன ஆகாதே.”

(ஷை திருப்படையாட்சி செ. 1)

என்றனர் மணிவாசகர். ஒருவன் திருவடியைக் கண்டேன் எனப் புலம்புவானாயின், அவன் தன்னுள்ளே குரு தரிசனம் பெறவேண்டிய முறைப்படி—பூரணமாகப் பெற்றவனல்லன் என்று அப்பன் மாணிக்கம் ஆணை தந்து விட்டான்;

“மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்  
[படு மாயிடிலே.”

“கண்கள் இரண்டும் அவன்கழல் கண்டு  
[களிப்பன ஆகாதே.”

என எத்துணை ஐயமும் இன்றி அருளிவிட்டான். இங்ஙனமாயின்,

**அப்பர் தேவாரம்.**

“என்னுள்ளே தேடிக்கண்டு கொண்டேன்:”

எனவும்,

“கண்டேன் அவர் திருப்பாதம்  
கண்டறியாதன கண்டேன்.”

எனவும்,

**திருவாசகம்.**

“அணிகொள் தில்லை கண்டேன்.”

எனவும்,

“காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே”

எனவும் கூறப்பட்டது என்னையோ? எனின், இப்பாசரங்கள் அருளப்பட்ட ஞான்று எமது அப்பன் மாணிக்கம் திருப்படையாட்சியில் கூறிய பக்குவம்—நிலை அடையப்படவில்லை என்பதே உண்மையாகும். எனினும் அன்னார் பிறறை ஞான்று அத்தகைய நிலையை அடையப் பெற்றார் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை. தம்முள்ளே குரு தரிசனம் பெறும் வகையில் படித்தரம் உண்டு. மணிவாசகர் தம்முள்ளே குரு தரிசனம் அடையப்பெற்ற போது தான் கழுக்குன்றப் பதிகத்தை அருளிச் செய்தனர் என ஆம். பின்பு அப்பெற்றி பூரணப்பட்டு அவ் ஆசான் தானே ஆனபோது—ஆன அவசரத்தில் அச்சோப் பதிகத்தை அருளிச் செய்தனர் எனவும் ஆம். அப்பால் பூரண மௌனமே உளதாகும்; உடை

யது விளம்புதல் கைகூடமாட்டாது; வையகத்தில் மாந்தர் முன்பு வாய்திறப்பது இல்லை என்க. பின் வரும் வேத வாக்கு இவ்வுண்மையை நன்று வலியுறுத்துதல் கண்டு கொள்க.

**சிவவாக்கியர் பாடல்.**

ஐயன்வந்துமெய்யகம்புகுந்தவாற  
[தெங்கனே

செய்யதெங்கினங்குரும்பைரீர்புகுந்த  
[வண்ணமே

ஐயன்வந்துமெய்யகம்புதந்து கோயல்  
[கோண்டபின்

வையகத்தில்தாந்தர் முன்புவாய்திறப்  
[பதில்லையே.

(ஷை செ. 161.)

இப்பெற்றி கைகூடிய பின் உடையது விளம்புதல்— பாசரங்கள் எழுதுதல் கைகூடமாட்டா என்க. பூரண மௌனமே—வாய்மையான மௌனமே உளதாகும் என்பது வேத உண்மை. இவ்வாற்றால் உடையது விளம்பேல் என்பது உடன் பாட்டானும் எதிர்மறையானும் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளை உடையதாதல் கண்டு கொள்க. மணிவாசகன் அருளிய திருப்படையாட்சித் திருப்பதிகத்துக்குப் பொருள் விரிப்பான் ஆசைப்படுபவன்—முயல்பவன் உண்மைப் பொருள் காணும் ஆற்றலுடையவன் தற்கால மாக்களுள் ஒருவனும் இல்லை என்பது மிகையன்று. அப்பதிகப் பொருளை திருவருட் சகாயத்தால் கண்டு தெளிவார்க்கே சீவன் முத்தர் இலக்கணம் வெட்ட வெளிச்சமாகும். அஞ்ஞான்று போலி நிட்டை முதலியவற்றையே உண்மை என மயங்கும் போலிக் கொள்கைகள் எல்லாம் நீறிப் போகும் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை.

அமல முதற்படி கண்ட—இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம் வாய்ந்த—மாற்றிப் பிறந்த மெய்யடியாரெல்லாம் உலகர் போல் வாழ்ந்து ஒப்பு ஒருகுபவரே யன்றி வேடங்கொற்றான்—நிட்டை

(8-ம் பக்கம் காண்க.)



# உண்மை முத்திரை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.

“வித்தக”ப் பத்திராசிரியர் எழுதியது.

(தொகுதி 2. 21-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

## சுத்தசாதகம்.

ஆகமயிருபத்தெட்டினின் முடிபாம்  
ஆகமம்வா துளமதனில்  
ஏகமென்றியம்புமறை அநுசரித்தே  
இயம்பினொன்மறையவையில்  
பாகமதுறுஞ்சாமந்தின் முன்னெறியும்  
பகர்சிவாந்துவிதவநெறியும்  
ஊகமதிவங்கவியம்பிமெதனல்  
உண்மைசாமந்தின் முடிவே.

(ஷெ செ. 6.)

[சாந்தோக்கியம் சாம வேத உபநிடதம் என்ப. சந்தோகர் சாம வேதிகள் எனப்படுவர். மேலே காட்டிய சாம வேத உபநிடதமாகிய சாந்தோக்கியத்தில் தூல சூக்குமங்களின் அந்நியோந்நிய சம்பந்தம் அநுபவமுறையான திருஷ்டாந்த பூர்வமாக இனிது விளக்கி நிறுவப்பட்டமை அச் சாமவேதத்து “அசி” பதப் பொருளால் உணர்த்தப்படும் சிவாத்வைதம் என்னும் அங்கலிங்க ஐக்கியமாகிய அமல மார்க்க உண்மைக்கு உறுசான்றாதல் கண்டு கொள்க.]

## சித்தாந்த சிகாமணி.

மானயின்றியேசிவத்தினில்வைத்தவிந்தியத்தோன்  
ஊனமொன்றியமுப்பொடெயிரிவிமெரணம்  
தானுணும்பசிதாகமென்றிவற்றினைச்சாரான்  
வானமொன்றெடுமற்றிலாவாறெனமன்னே.

(ஷெ இந்திரியாநுக்கிரகத்தலம் செ. 4.)

[மானம்—தற்சுத்திரம். ஊனம்—ஊனேடு தொடர் புடையது. “ஊனங்கள் எட்டும் ஒழித்தொன்றுவோர்கட்கே” எனத் திருமந்திரம் (8-ம் தந். நின்மலாவத்தை செ. 17) கூறியதும் அறிக. “உயிர்விடு மரணம்..... சாரான்” என்பதனால் சீவன் முத்தன் உடலைவிட்டு உயிர் பிரியாது அவ் உடலோடு ஒழுவற ஒன்றி நின்றலும் தூல சூக்குமங்களின் அந்நியோந்நிய சம்பந்தமும் நன்று புலப்படுதல் கண்டு கொள்க. ஆகமாந்தமாகிய சித்தாந்த சிகாமணி என்னும் இந் நூல் சமஸ்கிருத பாஷையில் இரேணுக கணநாதர் என்பவரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது. தத்துவப் பெரியாராகிய இவர் சோமேச சந்நிதானத்தில்

உடலோடு மறைந்தனர் என்ப. சிறந்த செந்தமிழ்ச் செய்யுளாக இந் நூலை மொழி பெயர்த்தவர் புலவர் பெருமானாகிய துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள். ஆக மாந்தமாகிய சிவாத்வைதமே வீரசைவம் சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்தம் சிவ சித்தாந்தம் முதலிய பல திருநாமங்களால் வழங்கப்பட்டதற்கும். இதுவே அநாதியாய் உள்ளது. “தத்துவமசி” வாக்கியப் பொருள் அங்கலிங்க ஐக்கியமே என்பது பின் வரும் வாதுளாகம சுலோகத்தாலும் நன்று வலியுறுகின்றது.

## வாதுளாகமம் அநுபவ சூத்திரம்.

“சிவஏவஸ்வயம்லிங்கமாத்வைவாங்கம்பவேத்கலு  
தயோ: சிவாத்மநோ: ஸம்யக்யோக ஸம்யோகவவஹி||  
லிங்கம் தத்பதமாக்க்யாநம்அங்கம்த்வம்பதம் ஈரிதம்||  
ஸம்யோகோ-விபதம்ப்ரோக்தம்அநயோரங்கலிங்கயோ:||

தத்—சிவம், லிங்கம்,—துவம்—நீ, அங்கம் (உடலுபிரிர்) சீவன். அசி—ஆகின்றாய், ஐக்கியம். அங்க லிங்க ஐக்கியமே சாமவேதத்து “அலி” பதப்பொருளாகிய உண்மைச் சைவ முத்திரையாகும்.]

பின் வரும் வாதுளாகம சுலோகம் சிவாத்வைதமே இரகசியமானது எனவும் அடைதற்கு மிக அரியது எனவும் மஹாதந்திரம் எனவும் மறை பொருளுள்ளும் மறை பொருள் எனவும் சகல சாஸ்திரங்களுக்கும் மேலானது எனவும் அதி சூட்சுமமானது எனவும் பெரும் பேறுகிய மிக்க உந்த நில்லையே (முத்தி) அளிப்பது எனவும் வேதாகமத் தெளிவாகிய சாரத்துள்ளும் சாரமாயுள்ளது எனவும் பசுமரத்தாணிபோல நன்று வலியுறுத்தி நில்ல நாட்டு தலைக் கண்டு தெளிக.

## வாதுளாகமம்.

அப்ரகாசிய மிதம்தந்த்ரம் ரஹஸ்ய மதிதூர்லபம்  
சிவஜ்ஞானம் மஹாதந்த்ரம் ஸம்க்ஷேபாத் வக்ஷியதேமயா!

குஹ்யாத் குஹ்யமிதம் தந்த்ரம் ஸர்வசாஸ்த்ர ஸமுச்சர்யம்  
ஸுக்ஷ்மாத் ஸுக்ஷ்மதரம் ஸாரம் ஸாரத் ஸாரம் மஹோதயம்!

இவற்றால் வேதாகம முடிபாய் உள்ளது சிவாத்வைத சைவ சித்தாந்தமே என்பது வெள்ளிடை மலையாம்.



தத்துவமசி மஹா வாக்கியப் பொருள் அங்கலிங்க ஐக்கியம் என்பதே வேதாகம முடிபாதலால் தூல சூக்கு மங்கள் அந்நியோந்ரிய சம்பந்தம் உடையன என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை. உடலுயிரே அங்கம் எனப்படு வது— ஜீவ சப்தத்தால் கிளக்கப்படுவது என்க. அமல முதற்படி கண்டு வாய்மையான அட்டமா சித்தி வாய்க் கப் பெற்ற மெய்யடியார் சூக்குமத்தோடு வதிதலும் பரகாயப் பிரவேசம் முதலிய சித்திகள் உருற்றுவதும் உண்டு. இடை நட்பாளராகிய — பிரளயாக்ராகிய இவர் தமது விமல தநுவாகிய குடம்பை யினின்றும் வெளியேறுவர்; பின் உட்புகுவார்; இறந்தோரை எழுப்பு தல் முதலிய அரிய பெரிய சித்திகளை உருற்றுவர்; ஏக காலத்தில் பல இடங்களில் இருந்து விவகரிப்பார். (“வித்தகம்” தொகுதி 1 இல. 24 இல். உடலுயிர்ச் சம் பந்தம் என்னும் கட்டுரையை நோக்குக.) இவர் சூக்குமத் தோடு வெளியேறும் ஆற்றல் உளராயினும் முத்தியடை யுங்கால் தமது விமலமான தூலத்துட் புகுந்து அதனை அமலமாக்கி அதனோடு மறைந்தே முத்தியடைய வேண் டியராவார். இதனால் தூல சூக்கும சம்பந்தங்கட்கு ஆவ தோர் இழுக்கில்லை. விமலம் பெறாத அசுத்த தநுவடைய சிவர்களது உயிரானது அவர் உடலை விட்டுப் பிரியுமா யின், பிற்தோர் போனிவாய்ப்பட்டுப் பிறப்பதேயன்றி, மீள அவ் வுடலுள் புகமாட்டாது; மரணம் அடைந்த அன்றார் விமலம் பெறாத—அசுத்தமான சூக்குமம் தூலத்தோடு அழிந்து ஒழிந்தமையால் என்க.

மரணம் அடைந்தோர் உயிர் சூக்குமத்தோடு பிரிந்து வேறாக நிற்குமே எனவும், அசுத்தமான அச் சூக்குமத்து நின்றே பூத சாரசீரம் யாதனா சீரம் என்பன அந்தரத் தில் தோன்றும் எனவும், உயிரானது அவ் உடம்புகளோடு சவர்க்க நாக உலங்களுக்குச் சென்று போகும் துய்க்கும் எனவும் சாத்திர சிபுணர் கூறுகின்றனர். இக் கூற்று மேலே காட்டிய வேதப்பிரமாணங்களுக்கு முற்றாக முரண் படுகின்றது. பூதசாரசீரம் என்றால் தேவ சீரம் என்கின் றனர். தேவ சீரம் என்றால் என்னை? சிவலோக வாழ்விற் குரிய தேவ சீரம் எது? அது அசுத்தமான சூக்குமத்து நின்றும் ஆக்கமுறுவதாகுமா? அசுத்தமான தூலம் நாள டைவில் அணு அணுவாகக் கெட்டு அழியுங்கால்—மரணம் நேருங்கால் அதனோடு அந்நியோந்ரிய சம்பந்தமுடைய சூக்குமமும் ஏக காலத்தில் கேடடைந்து அழிவதே யன்றி, கேடடைந்த அத்தாலத்தினின்றும் சூக்குமம் பிரிந்து வேறாக நின்றலும் அதிலிருந்து தேவ சீரம் அந்தரத்தில் ஆக்க முறுதலும் இயற்கை விரோதமே யாகும்—அசும் பாவிதமேயாகும். பின் வரும் பிரபல சுருதிகள் காய மாயம் கழியப் பெற்றவர்க்கே—மாற்றிப் பிறந்தவர்க்கே சிவலோக வாழ்வு கைகூடும் என்பதனை நன்று வற்புறுத்து தல் கண்டு கொள்க.

### திருவாசகம்.

செடியா ராக்கைத் திறமற வீசிச் சிவபுர நகர்புத்தக் கடியார் சோதி கண்டு கொண்டென் கண்ணினை களிகூரப் படிதா னில்லாப் பரம்பர னேயுள் பழவடி யார்கூட்டம் அடியேன் காண ஆசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே.

(ஹே ஆசைப்பத்து செ. 9)

அடியா ரானீ ரெல்லீரு மகவ விடுமின் வினையாட்டைச் கடிசே ரடியேவந்தடைந்து கடைக்கொண் டிருமின் திருக் [குறிப்பைச் செடிசே ருடலைச் செலக்கிச் சிவலோ கத்தேந்மைவைப்பான் பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்றன் பூவார் கழற்கே புகவிடுமே.

(ஹே யாத்திரைப்பத்து செ. 4)

### திருமந்திரம்.

“சித்தர்சிவலோகம் இங்கே தெரிசித்தோர்”

என்னும் சுருதியின் பொருளும் இதுவேயாம் “இங்கே” என்பதனால் சிவலோக வாழ்வு இறந்தபின் அடையமுடி யாத தென்பது நன்று வலியுறு கின்றது. பின்வரும் பிர பல சுருதிகளும் இவ் உண்மையை நன்று வலியுறுத்து தல் கண்டு கொள்க.

### அப்பர் தேவாரம்.

பிரப்புழுப்புப்பெரும்பசிவான்பிணி இறப்புநீங்கி இங்கு இன்பம் வந்தெய்திவிம் சிறப்பர்சேறையுச்செந்நெறியான்கழல் மறப்பதின் நிமனத்தினுள் வைக்கவே.

(ஹே திருச்சேறை—திருக்குறந்தொகை செ. 3)

[“இறப்பு நீங்கி இங்கு இன்பம் வந்து எய்திமே” என் பது சிவலோக வாழ்விற் குரிய பேரின்பம் அமலமடைந்த உடலோடு அதுபவிக்கப்படுதலை உணர்த்தி நின்றது.

### சுந்தரர் தேவாரம்.

மண்ணுலகிற் பிறந்து நம்மை வாழ்த்தும் வழியடியார் பொன்னுலகம்பெறுதல் தொண்டனென் இன்று கண்டொழிந்

விண்ணுலகத்தவர்கள் விரும்புவென் னையர் எனின்மேல் என்னுடல்காட்டுவித்தான் நொடித்தான் மலை உத்தமனே.

(ஹே திருநொடித்தான்மலை செ. 5.)

வாய்மையான சாதக யோகங்களால் அமல முதற்படி கண்டு படியேற்றம் பெறும் மெய்யடியாரே பொன்னுலக வாசிகளாகிய தேவர் என்பதும், அவர் விமல தநுவே தேவ சீரம் என்பதும், தன்னிலையும் விமல மடையுமா த லால் அசுத்தமான இம்மாயாப் பிரபஞ்சமே அவர் தமக்குப் பொன்னுலகமாக மாற்றமடையும் என்பது



வேத உண்மையேயாதல் “தொண்டனேன் இங்கு கண் டொழிந்தேன்” என மெய்த் தொண்டராகிய தபக்கு இவ் அரிய பெரிய நிலை கைகூடப்பெற்ற அதுபவ முகத் தால் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச் செய்தவாற்றா லும் வெள்ளிடையாகின்றது. விண்ணுலகத்தவர்கள் — இமையா நாட்டமுடைய அடியார் கூட்டம். “வெள்ளை யானை” என்பது அழுக்கு நீங்கிய — விமலமடைந்த வாசியை — தூய உள்ளத்தை உணர்த்தி நின்றது. வாசி யாகிய மனம் வெல்லப்படுவதே — அடக்கப்படுவதே யானைமேல் ஏறியதென்பது. மனம் வசப்படவே பொறி புலன்களும் வசப்பட்டன ஆகும். மனம் மதியோடு ஒன்றித் தூய்மையடையவே உடல் அமலமடைந்து சிவ வடிவாகும். “மாசற்ற கொள்கை மனத்தில் அடைந்தக் கால், ஈசனைக்காட்டும் உடம்பு” என்பது ஓளவை குறள். (உடம்பின்பயன் செ. 6.) மனம் பொறி என்பனவே யானை என்னும் பரி பாஷையால் பெரியோரால் பேசப் பட்டன. “கடந்தாய் தடந்தாள் அடற்கரியே” என்பது திருவாசகம். (நீத்தல் விண்ணப்பம் செ. 31) “ஆணைகள் ஐந்தும் அடக்கி” என்பது திருமந்திரம் (8-ம் தர். நின் மலாவத்தை செ. 13) மாற்றிப் பிறந்த மெய்யடியார்க்கு — வழியடியார்க்கு அவர் மனமாகிய காட்டானை வெள்ளை யானையாக மாற்றமடையும். இதுதான் “ஞானவாரணம்” எனப்படுவது. காட்டானை வெள்ளை யானையானது என் னும் கற்பனையின் உண்மையும் இதுவே யாம். வெள்ளை யானை வழியடியானாகிய இந்திரனுக்கு உரியது என்பர். இத்தகைய வெள்ளை யானையாகிய ஞான வாரணத்தின் ஆற்றல் அளவிடற்கு அரியது. இது பற்றியே இது “சிர மனி யானை” (சுந்தரர் தேவாரம்) எனப்பட்டது. சிரம் அளப்பில் ஆற்றலைக் குறித்தது. அயிராவணம் இரண்டா யிரம் கொம்புள்ளது என்பதும் ஞானவாரணத்தின் அளப்பில் ஆற்றலையே குறிப்பதாகும். விரிப்பிற் பெருகும். சிவ பெருமான் பொன் வண்ணர் என்பது சுருதி.

### தைத்திரிய ஆரணியம்.

“நமோஹிரண்யபாஹுவேஹிரண்யவரண்யை  
ஹிரண்யரூபாயஹிரண்யராதயேநமோநம :

பொற்கையினர்க்கு பொன்வண்ணர்க்கு பொன்வடி  
வினர்க்கு பொற்பதித்து நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் என்பது  
இதன் பொருளாகும்.

“உருத்திரர்குரியனை ஒத்த ஒளியினராய்ப்  
பொற்பிரகாசத்தினராயுள்ளார்”

என “ருக்” வேதம் கூறுகின்றது என்ப.

### திருவாசகம்.

பன்னாட் பரவீப் பணிசெய்யப் பாதமலர்  
என்னுகந் துன்னவைத்த பெரியோன் எழிற்சுடராய்க்

கன்னு ருரித்தென்னை யாண்டுகொண்டான் கழலிணைகர்  
பொன்னுன் வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

(ஹை திருப்பூவல்லி செ. 9)

### சுந்தரர் தேவாரம்.

“பொன்னார் மேனிபனே.....”

(ஹை திருமழபாடி)

### அப்பர் தேவாரம்.

“.....

கூற்றைநீக்கிக் குறைவறுத்தான்வதோர்  
பாற்றிலாச் செம்பொன்னார் மாற்பேறே.”

(ஹை திருமாற்பேறு. திருக்குறுந்தொகை செ. 5.)

### சேரமான் பெருமாள்.

பொன்வண்ண மெவ்வண்ணமவ் வண்ணமேனி பொலிந்திலங்கு  
மின்வண்ணமெவ் வண்ணமவ் வண்ணம் வீழ்சடைவெள்ளிக்  
[குன்றம்

தன்வண்ணமெவ் வண்ணமால் விடைதன்னைக்கண்ட  
என்வண்ணமெவ் வண்ணமவ் வண்ணமாகிய ஈசனுக்கே.

(ஹை பொன்வண்ணத்தத்தாதி)

இவற்றால் மெய்யடியார்க்குரிய பொன்னுலகம் என்  
பது சிவலோகத்தையே நுதலியது என்பதும் அமலமுதற்  
படிகண்ட மெய்யடியார்க்குத் தன்னிலையாவும் பொன்மய  
மாகவே அமையும் என்பதும் நன்று புலப்படும். விமல  
தேகமே பொன் தேகம் எனப்படுவது; மாடு தேகம் என்  
னும் ரக்ஷக தேகம் எனப்படுவது. மாடு என்றால் பொன்  
என்பர். இதுவே “மால்விடை” எனப்படும் இடபதேக  
மாகும். இதுபற்றியே,

“.....மால்விடைதன்னைக்கண்ட

என்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணமாகிய ஈசனுக்கே.”

என அருளிச் செய்தார் சேரமான் பெருமாள் என  
அறிதற்பாற்று”

“மாற்றிலாச்செம்பொன் ஆவார்மாற்பேறே”

என அப்பர் அருளியதும் அறிக.

### கருவூரார் திருவிசைப்பா.

“.....சிவபதம் என்னும்

பொன்னெடுங்குன்றுடையோரே.”

(ஹை திருக்காட்டியக்குடி செ. 11)

என்பதனும் சிவபதம்—சிவலோகம் பொன்மயமானது  
— பொன்னுலகம் என்பது வெள்ளிடையாம். தத்துவப்  
பெரியார் துணியும் வேதவுண்மையும் இவ்வாறாக, உல.



## மதிப்புரை

சன்னகம் வித்துவ சிரோமணி ஸ்ரீலக்ஷ்மி. அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்கள் மாணவருள் ஒருவரும், ஆவினிப்பட்டி. “விவேகானந்தர்கல்விக்கழக”த்து ஆசிரியருமாகிய ப்ரம்ஹ ஸ்ரீ. பண்டித. வ. மு. இரத்தினேசுவர ஐயர் அவர்களால் இயற்றப்பட்ட “வசன இரத்தினமிர்தம்” என்னும் சுவடி ஒன்று வரப் பெற்றுப் படித்து மகிழ்ந்தேம். செவ்விய நடையில் எழுதப்பட்ட “கடவுள்”, “அன்பு”, “அறம்”, “கல்வி” என்னும் கட்டுரைகள் இச்சுவடியில் மிளர்கின்றன. பிரசங்கம் புரிதலிலும் உரை நடையிலும் வல்லுநரும், தென்னிந்தியாவில் உள்ள தமிழ்ப் புலவர் பலரோடு நன்று பழகி அவர்தம் மதிப்புரைகள் பெற்றவருமாகிய எமது ஐயரவர்கள் மேலும் இதுபோன்ற கட்டுரைச் சுவடிகள் பல உருற்றித் தமிழ் வாணரை மகிழ்விக்கும்படி திருவருளைப் போற்றுகின்

றேம். பிரதி அனுப்பிய ஐயர் அவர்களுக்கு எமது வந்தனம் உரியதாகுக.

[ப-ர்]

## திருவாசக உண்மை.

தேன்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமான், ச. கந்தையபிள்ளை (வித்தகம் பேராசிரியர்) அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய்யும் பொருட்டு உதவியருளியதும், மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திருவாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேண்டிவோர் 0-2-9 அணு தபால் முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்  
புதுவை.

(4-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

களாற்றான் பிறவாறுதான் தமது நிலைமையை உலகமாக்களுக்குப் புலப்படுமாறு தெரிவிக்கமாட்டார். அவர் தம் திருகளை யுடைய மறைகளும் “உடையது விளம்பேல்” என்பதன் எதிர்மறைப் பொருளுக்கும் ஒத்தனவாயே அமைந்துள்ளன என்பதும் மிகையன்று. மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இது காறும் கூறியவைகளால் “உடையது விளம்பேல்” என்னும் ஓளவையார் அமுத வாக்கு உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பிய பொருளை உடையதாதல் ஒருவாறு உணரத்தகும்.

சுபம்!

## அறிவிப்பு

சுடிதர்களின்  
அபிப்பிராயங்களுக்கு  
அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.

கோர் தேவ உலகம் எனவும் நரக உலகமெனவும் வேறு வேறுகக் கருதுவனயாவை? புத்தேளுலகு என்றால் தேவருலகம் என்கின்றனர். “புத்” என்றால் அசுர உலகம் ஆகாதோ? தேவ உலகம் எது? அசுர உலகம் எது? உலகம் விபரீதத்தில் ஆழ்ந்து கிடக்கின்றது. இந்த விபரீதத்திற்குள் உண்மை காண வேண்டும். விபாபகமாகிய இம்மாயப் பிரபஞ்சமே “புத்” என்றால் பொருந்தாதோ? இப்புத்தினின்றும் வெளியேற வேண்டாவோ? வெளியேறினாலன்றோ புத்திரப் பேறு கிடைத்ததென்று கூறலாம்; ஞானக் குழந்தை பிறந்ததென்று கூறலாம்.

## திருவாசகம்.

“கீன்மலரடிக் கே கூவிவாய் கும்பிக்கே யிவ்வாய்”

(ஹை அடைக்கலப்பத்து செ. 8.)

என்னும் திருவாக்கில் “கும்பி” என்பது யாது? சாண் கும்பி என்பார் கருத்தென்ன? பிறப்பும் இறப்பும் நகரமெனப் படாவோ? மரண வேதனை யம வேதனை அல்லவா?

## திருவாசகம்.

“நரகொடுசுவர்க்கநரானிலம்புகாமல்  
பரகதிபாண்டியற்கருளினபோற்றி.”

என்னும் திருவாக்கின் பொருள் என்ன? தன்னிலை விமலமடையப் பெற்ற மெய்யடியார்க்கு முன்னிலையும் அவ்வாறே விமல வடிவாகும்—பொன்னுலகமாகும். அல்லாத உலகமாக்களுக்கு முன்னிலையாவும் அசுர உலகமே ஆகும். இயற்கை முறை இதுவே ஆம். அன்றி, தூலம் பிணமானபின் உயிர் சூக்குமத்தோடு பிரிந்து தேவருலகம் அடையும் என்பது—பொன்னுலகம் புதும் என்பது வேத விரோதமான பொருந்தாக் கொள்கையே யாகும். தூல சூக்குமங்கள் அந்நியோந்நிய சம்பந்தம் உடையன என்பதே தத்துவப் பெரியார் துணிபும் வேத உண்மையும் ஆம் என்பது மேலே கூறியவைகளால் வெள்ளிடை மலையாம். தூலம் வேறு சூக்குமம் வேறு என்னும் இயற்கை விரோதமான கொள்கையே உண்மைச் சைவ முத்திலை மறை பொருளாயினமைக்கு முக்கிய காரணமாயிற்று. மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

(தொடரும்)